

Література:

1. Amdt19.1 Overview of the Nineteenth Amendment, Women's Suffrage. *Constitution Annotated*: website. URL: https://constitution.congress.gov/browse/essay/amdt19-1/ALDE_00013822/.
2. Equal Pay Act of 1963. *U.S. Equal Employment Opportunity Commission Any*: website. URL: <https://www.eeoc.gov/statutes/equal-pay-act-1963>.
3. Civil Rights Act of 1964. *National Archives*: website. URL: <https://www.archives.gov/milestone-documents/civil-rights-act>.
4. Title IX. Civil Rights Division. *U. S. Department of Justice*: website. URL: <https://www.justice.gov/crt/title-ix>.
5. Equal Rights Amendment. *National Archives*: website. URL: <https://www.archives.gov/women/era>.
6. The Global Gender Gap Report 2014. World Economic Forum 2014. URL: https://www3.weforum.org/docs/GGGR14/GGGR_CompleteReport_2014.pdf.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-64>

PECULIARITIES OF VICTIMOLOGIC PREVENTION OF CRIMINAL OFFENSES AGAINST FOREIGNERS

ОСОБЛИВОСТІ ВІКТИМОЛОГІЧНОГО ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ ЩОДО ІНОЗЕМЦІВ

Kysko A. I.

*PhD in Law, Associate Professor at the
Department of Operational
and Investigative Activities
and Information Security
of the Faculty No. 3,
Donetsk State University
of Internal Affairs
Kropyvnytskyi, Ukraine*

Kysko A. I.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри оперативно-
розшукової діяльності та
інформаційної безпеки
факультету № 3,
Донецький державний університет
внутрішніх справ
м. Кропивницький, Україна*

Розвиток віктимологічної науки поступово набирає обертів, що зумовлено остаточним підтвердженням факту наявності детермінаційного фактору віктимної поведінки населення. Наразі

науці вже відомо майже всі віктимологічні елементи та визнано роль потерпілої особи у формуванні механізму кримінально протиправної поведінки. Водночас, необхідно констатувати відсутність належно сформованого комплексу запобігання віктимізації населення через відсутність знань специфіки інтеракції жертв та окремих категорій кримінальних правопорушників. Зокрема в кримінології відсутнє стале розуміння системи утримання громадян від посягань, які вчиняються представниками інших держав. Такий стан справ можна пояснити як з точки зору ускладненого процесу виявлення таких осіб та розслідування такого роду кримінальних правопорушень, так і в контексті відсутності способів взаємодії з іноземцями, які потерпіли від суспільно небезпечного діяння.

Обрання у якості жертви представника іншої країни також частково спрощує реалізацію кримінально протиправного умислу у зв'язку із нерозумінням потерпілим національного менталітету, звичаїв та незнанням законодавства держави, в якій він наразі перебуває. У зв'язку із цим розповсюдженими кримінальними правопорушеннями стають діяння проти власності, зокрема – шахрайство, втягнення у зайняття протиправної діяльністю тощо.

Інтенсифікація злочинності відносно жінок-іноземців також зумовлена наявністю таких додаткових факторів як відсутність необхідної кількості робочих місць, небажання роботодавців працевлаштовувати представників інших держав, особливо жінок, які потенційно можуть піти у декретну відпустку тощо. Часто така ситуація примушує жінок шукати альтернативні способи заробітку, які не завжди є законними, що сприяє остаточній віктимізації. Розповсюдженими кримінальними правопорушеннями, які вчиняються відносно жінок-іноземців є втягнення/примушування зайняття проституцією, залучення до створення порнографічних матеріалів та інші діяння проти моральності у сфері статевих відносин.

Сукупність умов та чинників віктимізації таких осіб надають можливість сформувати детермінаційний комплекс, який складається із таких елементів як: 1) низький рівень обізнаності жертви про культуру та звичаї країни, в якій він піддався кримінально протиправному впливу; 2) обмежені права та свободи у зв'язку із відсутністю громадянства країни, в якій він піддався протиправному впливу, що частково гальмує та ускладнює процес звернення до правоохоронних органів та реагування на звернення останніх; 3) низький рівень правової обізнаності в частині нормативно-правового забезпечення діяльності держави, в якій перебуває жертва;

4) наявність особистісних якостей, які ускладнюють своєчасне реагування на кримінально протиправний вплив; 4) об'єктивні підстави віктимізації, серед яких проблеми в працевлаштуванні, пошуку місця мешкання, влаштуванні дітей у навчальні заклади тощо.

Таким чином, на сьогоднішній день проблемні аспекти захисту представників інших держав від суспільно небезпечних діянь та віктимізації можна диференціювати за декількома напрямками: 1) кримінальні процесуальні проблеми: відсутність дієвого механізму процесуального захисту потерпілих іноземців; ускладнений процес досудового розслідування; неналагоджене міжнародне співробітництво; 2) кримінально-правові проблеми: невідповідність меж кримінальної відповідальності та покарання ступеню суспільної небезпечності посягань на представників інших держав; неузгодженість складів окремих кримінальних правопорушень між собою; відсутність чіткого розуміння ступеню суспільної небезпеки таких кримінальних правопорушень; 3) кримінологічні: відсутність дієвих механізмів запобігання кримінальним правопорушенням, які вчиняються щодо іноземців; відсутність віктимологічних програм захисту прав таких потерпілих осіб; відсутність процедури реінтеграції в суспільство жертв-іноземців.

Такий стан справ призводить до інтенсифікації криміногенних загроз в країні та сприяє збільшенню кількісного та погіршенню якісного показників кримінально протиправної діяльності. Водночас, підхід до вирішення цієї проблеми повинен мати комплексний характер та полягати у консолідації зусиль теоретиків та практиків в частині удосконалення нормативно-правового, кримінологічного та віктимологічного потенціалу в частині захисту потерпілих іноземців від кримінальних правопорушень.